

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 5:50 mesečno.
četrtletno K 16:50.
Če si pride naročnik sam v upravništvo po list: Mesečno K 5.—. — Inserati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik po 5. uri popoldne z datumom drugega dne.

Posamezna številka stane 30 vin.

Uredništvo in uprava:

Narodni dom (vhod iz Kopališke ulice)

Telefon št. 242.

Celovec smo zasedli!

Ljubljana, 6. junija 1919. Naše čete so danes vkorakale v Celovec.

Ljubljana, 6. junija 1919. Ker Nemci niso sprejeli naših pogojev za premirje v označenem roku, so naše hrabre čete danes zavzele Celovec, spomenik naše stare slave in veličine.

Ljubljana, 7. junija 1919. Železniško, poštno in drugo uradništvo se je ponoči odpeljalo v Celovec, da prevzame upravo.

Pogajanja v Kranju — končana.

Ljubljana, 6. junija. Sinoči ob 8. uri zvečer se je odložitveni vsega meščanstva vršila v Kranju velika bakljada na počast gg. podpredsednika deželne vlade dr. Gregorja Žerjava in našega vrlega generala Rudolfa Maistra. Bakljado so pred stanom obeh priredila ob velikanskem navdušenju množice društva »Sokol«, »Čitalnica« in gasilno društvo iz Kranja.

Nemški delegati so se včeraj popoldne ob 18. odpeljali z avtomobilom v Ljubljano, da telefonično informirajo svojo vlado o stanju pogajanj. Razgovor je trajal jako dolgo. Nemci so načeloma zadovoljni s tem, da podpišejo premirje, hoteli so pa kolikor mogoče barantati glede odškodninskih zahtevkov. Razume se ob sebi, da so naši zastopniki zahtevali, da morajo Nemci ali v dobrem denarju, ali pa v naravi povrniti vso ogromno materialno škodo, ki so jo povzročili našim s svojim divjanjem. Nemci so pa stavili svoje protipredloge, hoteč se na vsak način izogniti takšnemu vračilu. Vsled tega niso podpisali premirja do določene ure (sinoči o polnoči), vsled česar so se ob tej uri vsled te nesramne nemške renitence pogajanja brezuspešno končala.

Naša konjenica v Celovcu.

Celovec, 6. junija 1919 (dopoldne). Sto jugoslovanskih konjenikov je dospelo v Celovec. V mestu vlada mir. Došli jugoslovanski častniki so prišli v deželni dvorec, da se pogovore glede prevzema uradnih poslov.

Nemci umaknili svoje čete.

Špital ob Dravi, 7. junija 1919. Nemci so z ozirom na določbe mirovne konference glede mej umaknili svoje čete iz spornih ozemlj na Koroškem.

Aretacije v Gradcu.

Ljubljana, 7. junija 1919. Na ukaz, ki je došel brezžično iz St. Germaina od drž. kancelarja dr. Rennerja, so aretirali dež. glavarja dr. Kaana, in poslanca Einspinnerja ter Resla.

Gospodarski polom republike Avstrije.

Že včeraj smo naglašali, kako so Ornogovci opisovali našim slovenskim kmetovalcem Nemško Avstrijo, sedaj republiko Avstrijo kot obljubljeno deželo. Toda mirovni diktat v Saint Germainu je povedal popolnoma nekaj drugega. Republika Avstrija je danes gospodarsko uničena. Mi ji tega ne privoščimo, toda kdor drugemu jamo koplje, pada sam vanjo. Nemški listi primerjajo stališče republike Avstrije s Švico, ki je štela l. 1900 tri milijone štiristotisoč prebivalcev in med temi dva milionapetstotisoč ali 73 odstotkov obrtnikov, industrijcev, kmetov, industrijskih in poljedelskih delavcev. Štirinajst odstotkov prebivalstva se je živelo od trgovine in le pet odstotkov bilo v javni službi nastavljenih, umetnikov, zdravnikov, inženirjev, odvetnikov itd. To so po mnenju nemških listov, pa tudi po našem mnenju razmere, ki popolnoma odgovarjajo zdravemu ustroju države. V Nemški Avstriji je pa popolnoma drugače. Dunaj šteje eno tretjino vsega prebivalstva, ki se skoro večinoma prišteva trgovskemu stanu, uradništvu, obrtništvu in drugim enakim poklicem. Tedne in mesece prihaja sleherni dan sto in sto rodbin v republiko Avstrijo, ki so vsled germanizatoričnega delovanja stare avstrijske vlade prišle v slovansko ozemlje. In vso to hiperprodukcijo bivših uradnikov v stari Avstriji bo morala preživljati Avstrija.

Na podlagi teh dejstev pridejo nemški politiki in pa nemški časopisi do zaključka, da bo v Nemški Avstriji petdeset odstotkov prebivalcev, ki bodo pridobivali, drugi bodo takorekoč brezposelni.

In ta vsled svoje domišljavost strti narod bo izgubil vse, kar je imel v naših deželah — to je po mnenju nemškega časopisja: zadnje rezerve nemškega narodnega premoženja. Nemška

Premirje podpisano. — Sovražnosti ustavljene. — Nemška Avstrija plača vso škodo.

Ljubljana, 7. junija. Ljubljanski dopisni urad poroča dne 6. junija ob 18. uri iz poluradnega vira: Danes ob 16. uri je bilo v Ljubljani končno veljavno podpisano čed delegatov kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ter Nemškoavstrijske republike premirje radi borbe na Koroškem. Stranki sta se popolnoma sporazumeli. Jugoslovanska uprava in zasedenje na podlagi te pogodbe obsega Rožek, Celovec in Velikovec, dočim ostane Nemcem Šent Vid, Feldkirchen in Beljak z železniško progo v Trbiž. Severno od jugoslovanskega ozemlja je v pogodbi ustanovljena do deset kilometrov široka nevtralna cona, v kateri se ne sme nahajati nemškoavstrijsko vojaštvo in je prebivalstvo popolnoma razoroženo. Nemška Avstrija

Avstrija bo morala zastaviti svoje solnike, svoje gozdove in svoje železnice. Razentega bo morala dovoliti vsem sosedom navije ugodnost v carinah in tarifah. Nemška Avstrija ne bo mogla gojiti svobodne trgovine, ker ji bo to takorekoč onemogočeno. Tudi industrija se ne bo mogla razvijati, ker ne bo imela ne premoga, ne vodnih sil, še manj pa denarja in kredita. Iz tega sledi velika brezposelnost.

Nemci so začeli že zdaj premišljevat, kam bi poslali te brezposelne ljudi, te svoje neproduktivne sloje. Prišli so do zaključka, da je edina pomoč za Nemško Avstrijo, da se vsa ta brezposelna, neproduktivna množica nemških Avstrijcev izseli. Pri tem seveda mislijo na našo plodovito in svobodno Jugoslavijo. In že danes računajo, da bo imela Nemška Avstrija po enem letu le pet, čez dve leti le štiri

se je zavezala, plačati vse škode, prizadete vsled vojnih operacij zasebnemu in javnemu imetju. Sovražnosti so ustavljene.

Ljubljanski dopisni urad poroča dne 6. junija ob 18. uri iz poluradnega vira: Mesto Celovec je bilo danes po jugoslovanskih četah brez boja zasedeno. Prebivalstvo je čete prijazno sprejelo. V mestu vlada popoln red in mir, za katerega jamčijo jugoslovanske čete. V vsej kraljevini vlada vsled sklepa premirja veliko zadoščenje in nepopisno navdušenje, ker k jugoslovanskemu ozemlju spada tudi historično Gospodstvo polje, kjer so bili vstoličeni slovenski vojvode.

milione prebivalcev. Dunaj bi popolnoma propadel ter postal popolnoma zapuščen in uničeno mesto. Poleg tega bo morala republika Avstrija plačati dolg za staro Avstrijo, ki je prej štela petdeset milijonov prebivalcev, posebno pa milijarde kron broječega vojnega dolga. V Jugoslaviji tega ne bo treba. Naša svobodna država ima vse predpogoje za zdrav razvoj. Naše pridne roke, naš zdrav razum bo ustvaril državo, ki se bo vsepovsod kosala z bankrotno republiko Avstrijo in Madžarsko. Eno je pa gotovo. Če misli republika Avstrija izvažati nadprodukcijo svojih brezposelnih v našo državo, se zelo moti. Mi bomo sami zato skrbeli, da spravimo vse tiste, ki so vedno in ki morda še prisegajo na Nemško Avstrijo, tja, kamor jih srce vleče. Kar si je nemški narod vsejal, to naj tudi požanje.

Drago V.

PREOBRAT.

„In Ti si edini še tukaj ostal, oj ptiček od družbe veseli?“ S temi besedami pozdravi Andreas Tschurtschentaler svojega prijatelja Joachima Überunteroberlechnerja, ki je klaverno in sanjavo slonel v gostilni pri „Belem Zajcu“ ter zamišljeno štel muhe na novopobarvani tapetni steni.

„Lahko zabavljaš, pajdaše“, črhne dolga perijoda, „lahko se šališ, a meni je hudo, oh trikrat hudo pri srcu.“ „Kaj vendar Ti je lezlo čez jetra dragi moj?“ Repliko in dupliko ponavljati bi bilo odveč, samo to naj bodi javnosti na ljubo pribito, da ta velevažni pogovor ni imel prav nobenega uspeha, oziroma, da se ti dve stranki niste zjediniili.

„Neue Freie Presse“, „Arbeiterzeitung“, „graške tetke“, in enaki kulturonošci prinašajo grozne vesti o našem ljubem mestu Rajnici. Franci je svojčas izustil velevažne besede: „Mir ist nichts erspart geblieben“, „Arbeiter-ca“ pa pravi, „Alles haben sie uns genommen!“

In tuga, britka tuga se loti vsacega nemško mislečega špisarja, če pomisli, da je in bo naše ljubo mesto dobilo slovensko lice. — Drugi prizor. V trgovini v kateri prodajajo oljnat barve, platno, čopiče, risalno orodje, sic-

catif, tuše itd. itd., stoje bledih lic trije obrtniki, katerim se na trebuhu pozna, da so potomci izumrlih mamutov. „Za Boga“, tarna prvi, ali moram res razobesiti slovenski napis? Kdo mi prestavi napisov na tablicah, ki krasijo mojo trgovino in moje pisarne?

Za „Diurnist“ sem že našel dober slovenski izraz, namreč „ura kiha“, za „Kuvrt“ sem si zmisli „kravja cena.“ Samo za „Kanzlei“ še nimam pravega izraza. Prav možko se odreže drugi meščan, ter pravi: Če se ne motim, se pravi „Kanzl“ — prižnica, ei pa jajce. Toraj bi bilo pripravno „Prižnično jajce“.

Občudovaje so ga poslušali tovariši, takega terminologa še niso videli, tem manj pa slutili v tovarišu tako inteligenco. —

In glej, prišel je dan, ko je naše ljubo mesto začelo razobešati slovenske, ož te preklicane slovanske trobojnice; kamor si gledal, vse v belih, modrih, rdečih barvah. Otroci so nosili zastavice v rokah, na stenah so paglavci z ogljem risali SHS in Živijo. Oj kako je bilo to žalostno. —

Tretji prizor: Elegantna dama, koji je ime recimo: Evalija Bürstenhuber, in katera je bila strastna agitatorica za različna nemška podjetja ta Evalija nosi moder klobuk, belo bluzo ter rdeče krilce; na sto korakov se vidi na njej državna barva; pozdravlja dosledno: Toper tan, topro jutro, gago ze

Političen pregled.

Naša delegacija odklonila predlagano ureditev glede Reke. Pariz, 4. junija. — Jugoslovanska delegacija je odklonila transakcijo, ki jo je predlagal Wilson in zajedno z njim Clemenceau in Lloyd George. Vsled tega je rešenje jadranskega vprašanja zopet odloženo. Lahki pravijo sedaj, naj se kar uporablja london-ski pakt.

Francoski glasovi o Avstrijcih. Pariz, 4. junija. Francosko novinstvo in javno mnenje odklanja Rennerjev zagovor. Listi soglasno naglašajo nasprotje avstrijskih izjav z realnostjo. „Temps“ zavrača Rennerjeve trditve, da bi Nemška Avstrija ne bila naslednica stare Avstrije. „Journal des Débats“ pravi, da se je Renner prezentiral v pozi dobrega Dunajčana, ki bi hotel biti prijatelj celemu svetu, in ki svira lepe dunajske melodije, ki so pa politično ravnotako brez vrednosti, kakor nemške krone v borznem listu.

Naše meje napram Bolgarski. Beograd, 5. junija. „Jutranji List“ je prejel: Meja proti Bolgarski je končno urejena. Dosegli smo popravek meje pri Strumici radi zavarovanja železniške proge. Drugače je ostala stara meja, tako da je ostala timoška proga nezavarovana. (To imamo zahvaliti v prvi vrsti romunski delegaciji, ki je na mirovni konferenci zahtevala, da se stara bolgarska meja ne menja.)

Odpust starejših srbskih letnikov. Beograd, 5. junija. Vojni obvezniki tretjega poziva in moštvo, ki je starejše od 38 let, se demobilizira.

Popuščanje ali — manever? London, 4. junija. „Times“ pišejo, da je Renner sicer ljubeznivejši od Brockdorffa, da pa ne bo imel več uspeha, nasprotno, njegovi komplimenti in izgovori so še bolj žaljavi kakor nemški poskus zastraševanja. Avstrija in Nemčija morata ali podpisati ali pa nositi posledice. „Morningpost“ pravi o Rennerjevem govoru, da je bil to eden najboljših govorov na konferenci in govori v prilog Italiji, ki jo je treba zavarovati, da bi ne bila nikdar prisiljena sklepati nove zveze z bivšimi centralnimi državami, „dočim smo se brigali za to, da ustvarimo močno Poljsko, veliko Čehoslovaško, povečano Jugoslavijo in utrjeno Romunijo.“ — „Daily Mail“ kritizira pogodbo z Nemško Avstrijo, ker še vedno ne določa jasno mej z Jugoslavijo in vprašanja odškodnine. Socijalistični „Daily Herald“ pa — objokava ustvaritev Čehoslovaške in Jugoslavije!

Slovenci! Slovenke! Govorite povsod samo slovenski!

imade itd. Zopet preobrat. Stari možakar, steber mestnega nemštva se je doslej samo oblačil v nemških barvah. Črn frak, rudeči vrat ter rumeni lasje so mu dajali znak pristnega germanstva. Sedaj pa nosi, čudom čudesa: surko in sokolsko čepico, ki se mu poda kakor opici pavovo perje. Celo nekega železniškega uradnika poznam, ki, da si je švabskega pokolenja, dosledno nosi rudečo kapo, modro, bluzo ter bele hlače. Tako je prav! Naj dobi mesto tudi na zunaj slovensko lice. Če prideš v prvi, bivši nemški hotel, ti prinese natakar jedilni list; prej so se blesteli napisi kakor Bismarck-Häring, Wilhelm-Pastete, Karl-Wein, Bayrisch-Bier, Grazer-Schnitten, Orosel-Kälbernes; sedaj pa najdeš: Češko pivo, slovenska reberca, krajnske klobase, Ljutomerčan, frankopanski guljaš itd. Tudi preobrat. Zakon narave je ta, da iz malega raste veliko. A ta zakon nima več veljave za sedanje čase. Kakor je bil oholi Švaba prej velik, kako mu je rasel greben, kakor Bankiva-petelinu, tako majhen in nizek je danes pukli nemški špisar; greben mu je zginit, in mesto grebena mu raste iz glave slama, pristna slama.

Tempora mutantur. „Als die Schwalben wieder kamen, die hab'n g'schaut, die hab'n g'schaut.“

Dnevne novice.

Proslava priklopite Maribora državi SHS se vrši na slovesen način na Vidovo, v nedeljo, dne 15. junija 1919. Dopoldne ob 9. uri maša na Glavnem trgu, potem obhod po mestu. Ob 15. uri popoldne veselica v parku vojaške realke. Mariborčani, pripravite se, da kolikor mogoče slovesno in lepo proslavite ta dan!

Spomini. »Marburger Zeitung« z dne 10. majnika 1916 je poročala: »Obsojen duhovnik. Župnik v Šmohorju Anton Sturm je bil od sodnije c. i. kr. armadnega poveljstva vsled zločina po § 65a k. z. obsojen na 18 mesecev težke, poostrene ječe. To obsodbo je pristojni poveljnik potrdil in je vsled tega pravomočna. (Dotični paragraf se glasi: Tega zločina je kriv, kdor skuša javno ali pred več osebami ali v tiskovinah hujskati k zaničevanju ali sovraštvu do cesarja, proti enotni državi ali državni obliki.)

Železniški promet na koroški železnici zopet vpostavljen. V petek, 6. junija se je otvoril ves osebni in blagovni promet na celi progi Maribor—Velikovec. Od tega dne vozijo osebni vlaki št. 415, 416, 419 in 414 med Mariborom in Velikovcem. Tudi ves tovarni promet se je s tem dnem otvoril.

S plavicami demonstrirajo danes po mestu nekateri vročerkvni Nemci oziroma nemškutariji. Ker je plavica znak vsenemštva Viljema zadnjega, zato je to zločinstvo po § 65a k. z. in je kaznjivo.

Vsi nemški uradniki, ki so bili odpuščeni, morajo 15. t. m. zapustiti Jugoslavijo. Vzeti smejo seboj samo dva kovčka.

Marljivi Jareninčani. Občina Jarenina je darovala za naše ranjence 7 hl vina. Največ zaslug pri tem ima kaplan g. Medved. Posnemajte!

Ljudsko štetje. Uprava državne statistike je naročila pokrajinskim vladam in okrožnim načelstvom, naj uvedejo popis prebivalstva, ker se namerava sestaviti statistika, da se dobi točen pregled stanja v našem kraljestvu.

Mariborska podružnica SPD priredi na binkoštni pondeljek pešizlet k Ruški koči čez Bolfenk. Vodnika gg. Premierstein in Leskovar. Odhod točno ob 5. uri zjutraj od kavarne »Central«. Gostje dobrodošli.

Ubežniki. Na sramotnem odru so sledeči ubežniki: četov. Danko Janez, Jarenina, deset. Puki Franc, Kāmnic, Breitenbner Janez, Limbuš, Plohl Konrad, Vitan, topn. Volmaier Konrad, Sv. Duh, Muršič Konrad, Sv. Urban, Wizjak Anton, Sv. Miklavž, Kašovic Vinko, Slatina. Vsi od Dravske havbične divizije v Mariboru.

„Sokol“ v Mariboru (člani in članice) prirede v pondeljek dne 9. t. m. celodnevni zlet k Ruški koči. Zbirališče ob 5. uri v jutro pred Narodnim domom. Hrano je vzeti s seboj. Odhod od koč v Ruše in od tam ob 6. uri zvečer povratek z vlakom nazaj v Maribor.

Sprejemni pogoji za državno zdravilišče na pljučih obolelih v Topoljšici. 15. junija t. l. se otvori v Topoljšici pri Šoštanju zdravilišče za inicijalne (pričetne) slučaje pljučne tuberkuloze. V to zdravilišče se sprejemajo tuberkulozni otroci od 6.—15. leta in ženske predvsem matere do 50. leta in to v prvi vrsti bolniki z domovinsko pravico v Sloveniji. O sprejemu odloča kuratorij za upravo zdravilišča s sedežem v Ljubljani (poverjeništvu za socialno skrbstvo) na podlagi prošnje, ki mora biti opremljena z zdravniškim spričevalom o stanju in natančnem poteku bolezni. (Za revne honorira zdravniška spričevala kuratorij, posebni formularji za zdravniška spričevala se bodo razposlali vsem gg. zdravnikom). Kuratorij odgovarja prisilcu pismeno glede sprejema, natančen datum pa naznanja zdraviliščni zdravnik bolniku. Bolnik ne sme zamuditi predpisanega roka, ker trpi sicer sam nastalo škodo. Zdravljenje v sanatoriju traja približno 10—12 tednov, vendar se pacienta lahko že preje odpusti in sicer: 1. Če

pacient prej ozdravi, 2. če slučaj sploh ne pade v zdravilišče, 3. ako bolnik zahteva odpustitev, 4. če se disciplinarno pregreši. V zdravilišču obstoja enotna dijeta. Oskrbovalni stroški za plačila zmožne znašajo dnevno 30 K; za posebno sobo in ločeno postrežbo pa 40 K. Sprejemalke otrok, ki se pa sprejemajo le za kratek čas in od slučaja do slučaja, to je v omenjenem številu, plačajo dnevno oskrbovalnino 25 K. Med oskrbovalne stroške spadajo tudi vsi zdravniški pripomočki in zdravila Röntgen, (zdravljenje s tuberkulinom itd.) Polni plačniki naj pošljejo svoje prošnje direktno kuratoriju; oni, ki imajo pravico do dajatev iz bolniških blagajn, naj vložijo svoje prošnje potom teh; oni pa, ki so plačala le delno zmožni, ali sploh nezmožni, naj pošljejo kuratoriju svoje prošnje potom občine, kjer prebivajo in naj dokažejo na podlagi lista o premoženjskih razmerah, da ne morejo plačevati polnih ali celo nobenih oskrbovalnih stroškov. Vsak bolnik mora prinesiti seboj obleko in vsaj dvojno telesno perilo in vse toaletne potrebščine. Voznjo po železnici do postaje Šoštanj in nazaj plača bolnik sam. Za prevoz od postaje Šoštanj do 3 km oddaljene Topoljšice in nazaj preskrbi upraviteljstvo zdravilišča. Ono daje tudi vsa nadaljna podrobnejša pojasnila.

Vojake je hujskal. Na kolodvoru so aretirali osemnajstletnega Frana Janušića iz Siska, ki je spremljal vlak z živili v Nemško Avstrijo. Sestal se je na kolodvoru z nekim srbskim vojakom, kateremu je med drugim rekel, da so vojaki neumni, da se toliko bojujejo in ne vržejo orožja proč. Oddali so ga sodišču.

Mlada ljubezen. Ivan Reven, 18 letni kletarski učenec v hotelu »Union« se je menda zagledal v kuharico. Ker se ji ni mogel drugače prikupiti, ji je začel nositi vino na račun hotelirja Tratnika, ki je ugotovil, da mu vedno primanjkuje vina. Revna so aretirali ter ga izročili sodišču. Priznal je, da je ukiadel tri steklenice vina ter jih podaril kuharici.

Kaznovani kazinski restavrater. Gostilničar Fran Erfurt, gostilničar mestnega kazina, je bil kaznovan na 200 kron globe ali 10 dni zapor, ker je na nedovoljen način točil alkoholne pijače.

Zaprta gostilna. Gostilničarka Marijo Senekowitsch v Gosposki ulici so ponovno zasačili, ko je prodajala v svojem privatnem stanovanju alkoholne pijače ob prepovedanem času. Kaznovana je bila na 1000 kron globe ali 50 dni zapor. Obenem so ji pa gostilno do preklica zaprli.

Zadnje vesti.

(Posebna telefonska in brzojavna poročila »Mariborskemu delavcu«).

Nemške roparske tolpe se morajo razorožiti.

Dunaj, 6. junija 1919. Včeraj se je vršilo pred votivno cerkvijo veliko zborovanje, ki pa je sklical revolucionarni vojaški komite, da protestira proti zahtevi an'tante glede takojšnje razpustitve narodne obrane (Volkswehr). Zborovanje je bilo mirno. Zborovalci so šli na to pred parlament. Deputacija je šla k drž. tajniku dr. Deutschu ter zahtevala, da se odpravi takozvana bela garda. Dr. Deutsch je izjavil, da antanta zahteva odpravo narodne obrane in da na Dunaju ni nobene bele garde več. Na ogrski meji ostanejo le posamezne patrulje.

Francija uradno priznala naše kraljestvo.

Belgrad, 6. junija. (Izv. por.) Francoska vlada je oficijelno priznala kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev. — Doslej so priznale vse zavezniške države našo kraljevino, razen Italije.

Belgrad, 6. junija. Tukajšnji francoski poslanik vicomte de Fontenay je prejel iz Pariza uradno vest, da je vlada francoske republike priznala kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, o čemur je poslanik obvestil našo vlado.

Wilson pride v Bruselj.

Amsterdam, 6. junija 1919. Wilson pride v torek v Bruselj. Zbornični senat ga bo sprejel in bo Wilson imel velik govor.

Konec bolševizma v Rusiji.

Amsterdam, 6. junija 1919. »Times« Helsinfora poročajo, da bo splošna stavka municijskih tovarnih napravila konec bolševizmu na Ruskem. Močne čete rdeče garde, med katerimi so tudi Kitajci, so obkolile Putilove tovarne in druga velika podjetja ter streljale na stavkajoče delavce. Mnogo uradov je brez uradnikov. V javnih obratih so se ustanovile delavske garde, da onemogočijo bolševikom, ko bodo zapuščali mesto, uničiti stroje. Vojaški guverner v Petrogradu je izdal ukaz, da bo dal vsakogar ustreliti, ki ga bodo dobili po deveti uri na cesti.

Nemčija in njeni protipredlogi.

Berlin, 6. junija. Iz Versailles se javlja: Svet četvorice je pozval nemško komisijo, ki se peča s sestavljanjem nemških protipredlogov, da mora iste izročiti najpoznejše do prihodnje sobote. Vsled tega je pričakovati odgovora četvorice še le koncem prihodnjega tedna. Po angleških poročilih se bodo bržkone vršila ustmena pogajanja med aliiranci in nemško mirovno komisijo.

Turčija na mirovni konferenci.

Bazel, 6. junija. »Havas« javlja, da je svet četvorice sklenil, poklicati odposlance Turčije k mirovni konferenci.

Pogreb Roze Luxemburg.

Berlin, 6. junija. Državna vlada naznanja, da bodo pokopale Rozo Luxemburg dne 13. t. m. zraven Karola Liebknecht med bolševičskimi žrtvami.

Razne novice.

Kako je vzgajala svoje otroke kraljica. Angleška kraljica Viktorija in nje mož princ Vojteh sta svoje otroke vzgajala jako resno. Nekoč je kokerirala majhna princesa s častniki kraljeve družine. Svarilni pogledi matere kraljice niso izdali. Naposled je princesa namenoma izpustila robec s kočije. Vsi mladi častniki so skočili, da bi robec pobrali, ali kraljica jim je to prepovedala, pogledala resno svojo hčer, rekoč: »Zdaj stopi z voza pa poberi robec sama.« Princesa se je branila, pa ni vse nič pomagalo. Od sramu je zardela, kakor kuhan rak, zavihala nos in skočila z voza po robec. — Drugič spet je bil pograben princ Waleški. Bil je z očetom na izprehodu in ni vrnil pozdrava, ko ga je nekdo pozdravil. Toliko da je princ Albert to zapazil, je rekel: »Zdaj pa pojdi, sinko, in pozdravi tega moža, kakor je on pozdravil tebe.« In princ Waleški je popravil svojo napako.

Poslano.*

»Straža« z dne 2. junija je napadla moje kinematografično podjetje, češ, da puščam otroke k nemoralnim igram in navaja slučaj, da se je to zgodilo, ko se je predstavljaj slavnostni prenos zemeljskih ostankov Zrinskega in Frankopana. Temu nasproti moram sledeče konstatirati: Svoje podjetje vodim že enajst let in nisem imela nikdar od nobene strani, najmanj pa od policije, neprilike. Za otroke se vrše predstave v nedeljah popoldne. Pri večernih predstavah imam dolžnost, da opozorim stariše, da predstave niso za mladino. Nimam pa pravice, pa tudi ne moči, da bi občinstvo metala iz kinematografa. Povodoma predstave prenosa Zrinskega in Frankopana so bile popoldanske slike cenzurirane za mladino. Torej sem imela dovoljenje za te slike, nad katerimi se ni nihče spodbikal. Zvečer pa sploh ni bilo otrok. Čudno se mi zdi, da napadajo ravno slovensko podjetje, dočim se za takozvani »Stadtkino« nihče ne zmeni.

Lina dr. Gustinova,

lastnica bioskopa na Tegethoffovi cesti.

* Za vsebino »Poslanega« je uredništvo toliko odgovorno, kolikor zahteva zakon.

Meščani, okoličani!

Stanovska zveza slovenskih akademikov v Zagrebu, podružnica Maribor, priredi 8. junija pod pokroviteljstvom gospe general Maistrove in z prijaznim sodelovanjem narodnih dam in gospodičen

cvetlični den

v prid »Akad. domu« v Zagrebu.

MALA OZNANILA.

10.000 parov la. usnjatih trakov za čevlje, 1000 klg žgane ržene kave (boljša kot Knapjova) prodaja agentura Feliks Štibler, Maribor, Tržaška cesta 11.

Mizarski učenec

se sprejme v Grajski ulici 36.

2-2

Resna ženitna ponudba.

30 letni čevljarski mojster s dobro idom obrtom želi se seznaniti s gospodično od 18 do 24 let, s večjim premoženjem. In kot dobro vešč v poljedelstvu bi se tudi priženil. Resne ponudbe s sliko, koja se resnično vrne pod »Lepa priloznost 200« na upravnistvo lista.

3-2

Državna posredovalnica za delo, podružnica za Maribor in okolico

Stolna ulica št. 4

posreduje **brezplačno** vsako delo, ozir. službo. Poslužuje se je delodajalci in brezposelni, oz. službe in dela iskajoči!

Uradne ure od 9-12 in od 14-16.

3-1

Restavracija na južnem kolodvoru v Mariboru

se priporoča potujočemu občinstvu.

Priznana izborna kuhinja. Pristna vina in sveže pivo.

Fr. Stickler.

I. maribor. strojna pletarna

Ivan Barta

Župnijska ulica št. 6

se priporoča

v izdelovanje vseh pletenin. — Svilene, flor, cvrtnate in volnene nogavice se po ceni izdelujejo in se tudi podpletejo.

I. Mariborski bioskop

Tegetthoffova cesta.

Največje in najimpenitnejše kino-podjetje v Jugoslaviji.

Od sobote 7. do 10. junija 1919:

Veliki binkoštni spored!

Henica Porten!

Dama,

skrat in poskušnica

Veseloigra v 4 dejanjih.

X=pavilon citadele

Resnična dogodba iz Ochrane v Varšavi v 4 dejanjih.

Predstave se vrše vsaki dan ob 18. in 20. uri, v nedeljah in praznikih ob 1/2 15., 16., 18. in 20. uri zvečer.

Ure za birmo

priporoča

**Mariborska
specijalna
delavnica za
popravila ur**

F. Kneser i drug

Grajska ulica št. 5.

Obiskujte

kavarno „Balkan“

na Tegetthoffovi cesti št. 36

(blizu glavnega kolodvora).

Lastnik: Franjo Hendler.

Franjo Horvat

slikar

Maribor, Grajska ul. 10

se priporoča v nabavo vsakovrstnih napisov.

Pletenje, pod-
pletenje in popravila nogavic
prevzame

Strojna pletarna Valburge Oman
Maribor, Šolska ulica 4.

Restavracija in hotel

pri „Zamorcu“

(hotel „Mohr“), Maribor

Izborna pristna vina. — Lepe tujske sobe.
— Najboljša jedila. — Klubova soba. —
Prostori vrt.

Za obilen obisk se priporočata

Franc in Pavla Jančer.

M. Berdajs, Maribor

Sofijni trg

priporoča po najnižji ceni brez vsake konkurence: 3-3

la moko št. 00

Rženo moko

Koruzni zdrob

Živinsko sol

Pecivno moko

Koruzno moko

Pšenični zdrob

Pšenične otrobe

Kupim vsako množino

rezanega, otesanega in okroglega smrekovega in jelkega lesa. Ponudbe na trdiko 14-14

Drago Kobi

Maribor, Franca Jožefa cesta 15.

Agitirajte za „Mariborskega Delavca“ in med prijatelji našega tiska za „Tiskovno zadrugo“ v Mariboru.

Raznašalci časopisov

invalidi, dobe lep zaslužek. Zglašite naj se v upravnistvu „Mariborskega delavca“.

Zdravilišče Rogaška Slatina

(poprej Rohitsch-Sauerbrunn)

Začetek zdraviliške seziye 15. maja 1919. Vsi zdraviliški pripomočki na razpolago. Živila so preskrbljena. Prospekte razpošilja in na vprašanja odgovarja Ravnateljstvo državnega zdravilišča „Rogaška Slatina“.